

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת כי תבוא
ט"ו אלול תשפ"ג
גליון תתרכק"ד

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
8:17	7:42	6:43	
8:20	7:40	6:28	ירושלים
8:39	8:27	7:10	בארא פארק

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוךך נותן
לך (פ, א)

יש להתבונן מהו הלשון והיה, ואמנם ידוע מהז"ל הק' דאין והיה אלא לשון שמחה, ובאמת חזינו כמה מקפיד השי"ת שבני ישראל יהיו בשמחה שהנה שם בתוכחה כתיב 'תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה ובטוב לבב מרוב כלי', משמע שאין הטענה על שלא עבדת את ה' אלא הטענה שאפי" שיעבדתו כראוי עכ"ל למה היה זה שלא בשמחה כראוי, וא"כ צ"ב למה על זה לבד כבר הי' כל התוכחה.

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה
מה יעשה מי שקורא לר' שמחה והוא איננו בא

שהיהודי נשמתו חצובה תחת כסא הכבוד ובנים אתם לה' אלוךכים שעזו וחדוה במקומו, לכן היהודי בטבעו צריך להיות שמח בהשי"ת ותורתו והוא צריך להיות בדרך הטבע, ממילא רק ע"י שנכשל בחטאים המחשיכים רח"ל את אור הנשמה ומבדילין בינינו ובין ה' אלוךינו או גם נחסרת השמחה בתומצ"צ ואינו זוכה לשמחה בהם עם השי"ת שציוה עלינו ונתן לנו תורתו הק', וזוהו 'תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה ובטוב לבב מרוב כלי' משום שנשמתיך מכוסה תחת מעטה של לכלוך העבירות שמונעים ממך מלחזות באור ה' ונעמו, לכן לא היית בשמחה וטוב לבב כשקיימת המצוות, ולכן על זה ישנה התוכחה שעיד"ז שישמח שוב בה' כראוי תרד הלכלוך מנשמתי ויזכה לקיים תומצ"צ בשלימות, כי יהודי שנשמר מעבירות ומקיים התורה בכל כוחו אצלו הנשמה מאירה ואש קודש בוערת בקרבו, ואהבת ה' ואהבת תורתו ועמו מקשקשים ומצלצלים בכל עוז לעיני ואזני רוחו וכיון שמדה טובה מרובה לכן אם על קיום תומצ"צ עם חסרון השמחה ישנם כל הני תוכחות ר"ל, א"כ כמה גדול השכר על קיומם מתוך שמחה עד שא"א לשער ותאר גודל השכר ועוה"ב שיעחל עבו"א שא"א להשיג בזה ובכא.

ובאמת סברא פשוטה היא שצריך לקיים תומצ"צ בשמחה, ועונש מניעתה ח"ו שהוא משל למה"ד למלך שנתן טבעתו לעבדו, שעל ידה ובאמצעותה יפתחו לפניו כל השערים ויכול להשיג כל חפצו, בוודאי יתמלא שמחה זה העבד שכל חפצו יתמלא וישמח במתנת המלך וחסדו שהגדיל עליו ויכיר טובה למלכו בכל מאודו, ומובן שאם לא ישמח בזה ויאלל בטבעת המלך הרי כמורד במלכות יחשב וראוי לעונש, וממילא ה"ה תורה ומצוות שנתן לנו השי"ת הוא כטבעת המלך שנוכל להשיג באמצעותו כל הטובות וכל החמודות ותענוגי עוה"ב לנצח להתענג על ה' ולהנות מזיו שכירתו שהוא העידון הגדול מכל העידונים וודאי ראוי לשמוח בהם עד מאוד, ולכן מי שאינו שמח בהם הרי הוא כמולול במתנת המלך. ולכן יש בזה הני תוכחות ומדה טובה מרובה לשמח בהם שישכרו הדבה מאוד עד אין לשער, ותוה"ק שעשועיו של השי"ת אלפי שנים לפני שנברא העולם והיא כוללת כל החמודות הפך בה והפך בה דכולה בה.

ולכן כתיב והיה כי תבוא אל הארץ והיה לשון שמחה שגם תקיימו תומצ"צ בשמחה ובטוב לבב, ואגב יל"פ מה שכבר דיברנו פעמים מספר דחו"ל הק' אומרים יהי לשון צער ואילו יהיה לשון שמחה וצ"ב שגם החילוק וי"ל הענין כי יהי הוא לשון עבר ואילו והיה הוא לשון עתיד, ומצויני אצל בני ישראל שבעבר היה מלא צער בכל מיני גלויות וצרות ויסורים שעברו רח"ל על ראשי עם הברכה עד שאין הפה יכול לבאר והשכל להכיל, ולכן יהי שהוא לשון עבר הוא לשון צער אבל מאידך על העתיד הרי אנו מובטחים מהשי"ת שיהיה טוב ויבוא משיחיו וגאולת ישראל ואז ימלא שחוק פינו ולשוני ריה וכל צער הגלות יהפך לבית ישראל ויהודה לשון ושמחה, ולכן היה שהוא לשון עתיד הוא לשון שמחה. וכך יחזק כ"א עצמו שמה שהיה היה, ויעזור ה' שהצער יהיה רק לשעבר ומכאן ואילך חושבנא ויהיה אך טוב וחסד מעתה ועד עולם, כ"א בפרטות וכ"י בכללות.

המשך בעמ' ב'

ושמחת בכל הטוב השמחה במשנת כ"ק מן ריבם שליט"א

אז ימלא שחוק פינו
כתב רבינו האוה"ח הק' זי"ע (ריש פרשתו) זל"ק: "אמר והיה לשון שמחה (בראשית רבה פמ"ב) - להעיר שאין לשמוח אלא בישיבת הארץ על דרך אמרו (תהילים קכו, ב) "אז ימלא שחוק פינו", עכלה"ק.

יתר על כן כתב בסה"ק "פתח האוה"ל" (עה"פ והיה כי תבוא) זל"ק בתו"ד: גם לשון שמחה כידוע (= היינו אמרו והיה). לומר לך שקבלת המצוה בשמחה, גוררת וגורמת מצוה של שמחה וכו' זהו גם כן מצוה אחר מצוה ולקחת מראשית וכו", עכלה"ק, וע"ש בדבריו.

הרי דהשמחה דישיבת הארץ גופא צופנת וטומנת בחובה הא דאחז"ל (מתני' אבות ד', ב') מצוה גוררת מצוה, ומשמחה דמצות ישיבת ארץ הקודש יוסיף עוד כהנה וכהנה בשמחות דמצוה הקשורות לאה"ק ומשם לקיום כל התורה כולה בשמחה ובטוב לבב.

וכבר הגיד כ"ק מרן רבינו שליט"א (מוצ"ש כי תבוא תשס"ח, ארה"ב) אודות חיוב עבודת השי"ת בשמחה בתוכן דבריו הקדושים: "והוא חיוב גדול ועצום שיהיה בשמחה ובטוב לבב מרוב כלי, והוא כלל גדול מדה טובה מרובה (סוטה יא, א, וש"י) ומכלל לאו אתה שומע הן, על אחת כמה וכמה שיהודי שומר תורה ומצוות מתוך שמחה וטוב לבב מרוב כל נהיה לו שפע גדול עד בלי די למטה ולמעלה, ויושע בכל הברכות ובכל הישועות, ושכרו הרבה, עכ"ל"ק, ועד האריך בזה כהנה וכהנה.

ואפשר דביאור דברי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א דקאמר דהעובד השי"ת בשמחה יהיה לו שפע למטה ולמעלה, היינו הן בגשמיות בחי' "למטה", והן ברוחניות בחי' "למעלה", והוא על דרך מ"ש חז"ל (אבות ד, ב) שכר מצוה מצוה, דעל ידי עשיית מצוה בשמחה יזכה לעוד מצוה בשמחה דכוותא וכאמור דמצוה גוררת מצוה, וע"ש בפירוש הרע"ב, ודו"ק בזה.

יש לדקדק על מאמר הכתוב הזה
המשך בעמ' ג'

שמעתי בקול ה' אלהי עשיתי ככל אשר צויתני וכו' השקיפה ממעון קדשך מן השמים וגו' (כו, יד-טו)

הקשה הרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א דלכאורה יפלא הדבר, האיך אדם קרוץ מחומר בשר ודם יאמר לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה **שמעתי בקול ה' אלהי**, הלא הן בקדושו לא יאמין וגו' (**איוב טו, טו**) ומי יאמר זכיתי לבי וטהרתיו, ותירץ דלזה אמר הכתוב עשיתי ככל אשר צויתני, פי' דהשי"ת צויה לנו בתורתו הקדושה לומר וידוי מעשרות, ולומר לפני שמעתי בקול ה' אלהי וגו', ובאמת לולי ציווי השי"ת לומר כן, לא ה' שום אדם מעיז פניו במצח נחושה לומר לפני ית' שמעתי בקול ה' אלהי.

וזהו כוונת רש"י באומרו עשינו מה שגזרת עלינו וכו', דלכאורה נראה כשפת יתר, דהרי כבר כתוב בקרא עשיתי ככל אשר צויתני, ומה מוסיף רש"י בביאורו על מה שנכתב בפסוק, אלא דכוונתו

השקיפה

ד"ח מפ"ק מרן אדמו"ר
הקוה"ט זיע"א

הק' לומר עשינו מה שגזרת עלינו לומר לפניך שמעתי בקול ה' אלהי, ע"כ תוכן דבריו הקדושים.

ובדרך זה יבואר ג"כ המשך הכתובים **השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך וגו'**, שלא מצינו דוגמתו כן, שיעמוד איש בו"ד לפני השי"ת בביהמ"ק ויאמר לפניו בלשון של ציווי השקיפה וגו', והוא דבר פלאי, אמנם לאחר שכבר ציוני השי"ת לומר לפניו ששמענו בקולו ועשינו ככל מצוותו, א"כ שפיר ניחא לומר לו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וגו', לאחר שכבר העיד בנו השי"ת בעצמו שאמר ונעשה רצונו לפניו בשלימות, וממילא מעכשיו ראויים אנו לברכה עפ"י שורת הדין וצדיקים נוטלין בזרוע. וכמאמר הצדיקים זיע"א על הא דארז"ל (**ברכות ו.**) חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא

עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, דהנה עשיית מצוה בשלימות בדחילו ורחימו כדבעי הרי הוא מעבודות קשות שבמקדש, אמנם אם מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, הרי מובטח הוא שבודאי נעשה הדבר בשלימות לשמה בלי פניות וכדומה.

ועפ"י יובן היטב מש"כ רש"י עשינו מה שגזרת עלינו על הפסוק השקיפה ממעון קדשך, ולא כתבו במקומו בפסוק הקודם שמעתי בקול ה' אלהי עשיתי ככל אשר צויתני, פי' עשינו מה שגזרת עלינו,

ולהנ"ל ניחא, דגם אמירת השקיפה הלא הוא כדי חוצפא כלפי שמיא לצוות עליו יתב"ש לברך את עמו ישראל, ובאיך אנפין יאמר כן בו"ד כלפי מעלה, לזה קאמר רש"י עשינו מה שגזרת עלינו - פי' לומר ששמענו בקול השי"ת, והרי זה בבחי' אבא כך כתוב בתורה (**קידושין לב.**) והשי"ת אמת וחותמו אמת (**שבת נה.**), א"כ שפיר י"ל לפניו עשה גם אתה מה שעליך לעשות וכו'.

קטן כמעט שהולך להקיא מרוב יראת שמים ופחד פון די אלול.

ומה נאמר ומה נדבר היכן הם והיכן אנו, איך נראה אלול שלהם ואיך נראה שלנו, ולכן הגם שאין לנו שום השגה בהם וגדלותם ועוצם מדרגתם העצומה, עכ"ל מ"מ זכרון גדלותם צריך להביאנו עכ"פ בפשטות ליקח מוסר מזה צו שטייגען, שאם הם היו גדולים כ"כ א"כ אנו גם צריכים להתאמץ כפי יכולתנו לעסוק בראוי בתורה תשובה ומעשים טובים.

מסופר על הה"ק רבי משה מקוברין זיע"א שפ"א בהיותו ילד שיחק עם חביריו הילדים והיה אז חודש אלול והנה קוראה אליו אחותו שג"כ היתה אז קטנה ואמרה לו בפליאה: וכי אינך בוש לשחק בימים אלו והרי באלול אפי' הדגים שבים רועדים מפחד ה' ויום דינו הקרב, והעיד הה"ק ע"ע שאלו הדיבורים נכנסו בו כ"כ וחדרו בו עמוק בנפשו עד שהיה חי אותם מחדש כל ימי חייו בכל אלול ואולול, וכן ידוע מאמר זה בשם מאמר העולם ובשם הצדיקים שבאלול אפי' די פיש און וואסער ציטערן והי"ת ירחם עלי ועכ"ל שנוכח לכה"פ ליראת שמים פעוטה והשי"ת ירחם עלינו שנוכח עכ"פ ליראת"ש, וכמאמרם ז"ל (**ברכות לג.**) אין לו להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יר"ש, שזה הקדמה לכל התורה ומצוות שאז דייקא פעוטה תומ"צ חיים וסם חיותה למוצאיהם, והשי"ת רבוב רחמי וחסדי ימתיק לנו ויזכנו ליר"ש ותשובה מאהבה ונוכח על ידם ועמהם להכנה הראוי לאלול ותשרי ולר"ה עש"ת ויוה"כ סוכות וכו', ונוכח לפחות עתה להתעורר ועיד"ו נוכח שיוותר הרשימה על כל השנה.

כי באמת דבר זה יש להמשיל משל למה"ד לסיר עם מים שרוצים לבשל בו דגים או בשר וכל כיוצ"ב, והנה תחילה משימים האש תחתיו עד שמתחמם כראוי ואז שוב מכבים האש והוא נשאר חם לזמן מסוים ושוב מתחיל להתקרר ואז אם רוצים שייחם שוב מה שבתוכו אז שוב צריכים להדליק האש תחתיו, כן הוא ממש ענין התעוררות, בימים שע"י האלול ור"ה וכו' וימים טובים הבעל"ט הרי מדליקין ומחממין הנשמות והלבבות ליראה ולאהבה את השי"ת תורתו ומצוותיו לעסוק בהם ביתר שאת ויתר עז ולשוב להשי"ת אבינו אב הרחמן בלב שלם, אלא שאח"כ עוברים אל הימים טובים ונסתלק אש שלהם אלא שעדיין הרשימה קיימת הלאה כדוגמת הסיר הנ"ל שעדיין חם גם אחר שכבה האש, אבל כשמתרבים הימים אחר"ז אט אט מתקרר הסיר ונמחה הרשימה, לכן שוב צריכים לחמם באש חדשה, וע"כ שלח לנו שוב השי"ת זמנים טובים שיחממו לנו את הנשמה והגוף לעבודתו יתברך, לכן זמן מה אחרי סוכות שוב זוכים אנו לחנוכה ומתחממים בה שוב ואחז זמן שמצטנן החימום שוב שולח לנו השי"ת את ה'פורים' ואח"כ הפסח, וכן כל מועדי השנה שמחממים הלב כל אחד בזמנו.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

להיותם עם השי"ת לבדו ולעסוק אך ורק בתורה ותפילה והיו מסתגרים כל החודש כולו דוגמת משה רבינו ע"ה ששהה בימים אלו עד יוה"כ ארבעים יום בשמים והיה בחי' עליונים בלא אכילה ושתייה ועסק רק ברוחניות של קב"ה ותפילה על ישראל שייזכו לסליחה ומחילה, ק' אלו צדיקים נהגו בימים זמנים אלו שהיו פורשים מכל עניני עוה"ז ועוסקים רק בתורה ויראת שמים והכנה לר"ה ויוה"כ לזכות לסליחה ומחילה וכפרה ולשנה טובה עלינו ועכ"ל.

וכן היה נוהג הה"ק רבי חיים מרדכי בהה"ק רבי איתמר מנדבורנא זיע"א שמתחילת האלול (**עד יוה"כ**) היה סגור בחדר מיוחד שבבנין הביהמ"ד והיה שם חור בקיר שדרכו היה שומע קדיש וקדושה וברכו וחזרת השי"ן ושמו"ע עם הציבור אבל זולת זה היה מסוגר ועוסק כולו אך ורק בתורה עבודה וירא"ש, גם היה כאן יהודי שכמדומה היה נקרא רבי אברהם אליהו מעזעס זצ"ל והוא היה עובד ה' ממש כפי הדורות הקדמונים ואף נהג בהנהגה קדושה זו כבר משנות בחורו שהיה בימים אלו מסתגר ושוקד על התורה ועל העבודה עד כדי כך שכשינשא חשש שלא יוכל עוד לקיים הנהגה זו שמא יעכבוהו בני ביתו מזה, לכן עשה תנאי בין שאר התנאים הכתובים בשם התנאים שהוא מרוצה להשתדך בתנאי שיניחו לו לעשות כן כל שנה ושנה מאלול ועד יוה"כ להיות סגור ופורש מכל העוה"ז, וצדיק זה היה עולה מרוסלאנד לאר"י והיה עובד ה' וצדיק גדול, וישנם מעשיות לרוב על מסירות נפשו שם ברוסי עבור שיוכל לקיים תומ"צ שכידוע אסרום השלטונות שם ורדפו בחימה שפוכה כל יהודי שהיה לשימור ולקיים תומ"צ ועכ"ל הוא הלך במס"י ועסק בתומ"צ אעפ"י"כ, וגם כאן בא"י הי"ל הרבה הקרבה ומס"י על כל עניני שמירת הדת שמירת ש"ק טהרה וקדושה וכל ימיו החזיק במנהג קדוש זה להיות מסתגר בהני הימים, פעם עשה זה בירושלים עיה"ק ופעם במירון שנכספה וגם כלתה נפשו לחצרות ה' ושם לבו ובשרו ריגו לק"ל חי.

בכלל אצל חסידים הקודמים כל מעייים ורצונם וכל מחשבתם נתדבקה באלול וקדושתו לגמרי. וכן איתא מהה"ק הדברי חיים מוצאנו זיע"א שאמר על עצמו שבאלול הרי הוא לא עם עצמו כלל, והיה עובד כ"כ עד שהיה מטפס על קירות חלקים מרוב עמל והשתוקקות להשי"ת לשוב אליו בלב שלם ובתשובה שלימה כראוי להתרצות לפני השי"ת ולהתפייס עמו כביכול 'שובו אלי ואשיבה אליכם', וכן יש מאמר מהה"ק רבי אהרן מקארלין זיע"א שאמר על עצמו שבאלול כל ראשו מזדעזע וכל מאכליו שאכל מאז היותו ילד

לכן והיה אתוון שם הוי"ה שמתחזקים באמונה וביטחון בה' שהוא היה הוה ויהיה וכל מאן דעביד רחמנא לטב עביד, ויהיה לנו הכל לשמחת עולם על ראשינו בב"א. וכשדבקים בהוי"ה ב"ה ושמנו יתברך מאיר עליהם איז דאם די גרעסטע שמחה זוכים אז לזהה כי תבוא על הארץ ולהיות שמח בחלקו שזהו מקור השמחה לשמוח עם מה שהשי"ת חננו ותמיד טוב לו ואינו מתמלא בטענות ומרמור ח"ו ומאמין שכל הקורה עמו הוא אך לטובתו הנצחית לתיקונו השלם לימות המשיח ולחי' העוה"ב, ומה שעובר הוא ענין הסתרה אבל לעתיד לבוא יראו שהיה כולו טוב שע"י צערו זה קנה חי' נצח, וכדאי מהגר"א מוילנא זיע"א שגם הוא שיש יסורים בעוה"ז כי לולי זה לא יכלנו להרים פנינו לעוה"ב, והם ברחמנות גדולה ואלו תיקונים וזכותים נוראים, כי צער קטן בעוה"ז מונע צער גדול לעוה"ב, והרי שם עונש הצער הוא נורא לכן יש לקבל הכל באמונה ובשמחה וע"י עוה"ב, וישמח בחלקו במה שחננו ה' ואיך שהוא ית"ש מנהיגו.

ממילא שזהו וזהה כי תבוא אל הארץ שהוא לשון שמחה כנוכח לעיל, כי שם עיקר מקום קיום תומ"צ הם מתנות טובות וטבעת המלך שמשמחת עם טוב לבב מרוב כל ושמ בחי' שכן ארץ ורעה אמונה שע"י מאמין שה' עושה עמו רק טוב, ושם מקום ענוה שעל ידי ישמח בחלקו ומסתפק במה שיש לו וממילא גם נעשה שמח.

וכדאי מכ"ק מרן זקה"ק רביה"ק אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א לפ"ש הפסוק 'טובה הארץ מאד מאד' היינו למו שמקיים בנפשו מה דאי' (אבות) 'מאד מאד הוי שפל רוח', הוא זוכה לראות שטובה הארץ מאד מאד, א"כ א"י מקום ענוה שמביאה לשמחה ואמונה ולכן כתיב כאן וזהה כי תבוא: עם לשון שמחה של והיה, לכן כמו ששם א"ל משה רבע"ה שבוה יכנסו כהוגן לא"י ק' הקריאה מעורר הזמן וגם עכשיו נזכה להכנס בטוב לא"י בבנין ביהמ"ק ע"י משיח צדקינו בב"א, וכמו דשם זהיה: הוא לשון שמחה כן גם עתה כי בשמחה תצאוך מהגלות ופדווי ה' ישוּבון ובאו ציון ברינה; ויזכו לישב איש תחת גפנו ותאנתו מתוך נחת ושמחה, ויעורנו ה' לעבדו כל הימים בשמחה וטוב לבב מרוב כל ונוכח לשנה טובה ומתוקה וכט"ס.

סוגלת אלול במחיצת צדיקים קודמים

הנה עתה עומדים אנו בעיצומם של ימי האלול וכבר דיברנו מזה הרבה פעמים ירחם המרחם ישמור עלי ועכ"ל, איך שהיה נראה האלול אצל צדיקים וחסידים מדורות הקודמים שתיקף כשנכנס האלול הם מלאים בהתרגשות ומתבודדים כל האלול בהתבודדות

מפעלות צדיקים

מילי דמעלי מביט כ"ק מרן
הרה"ק הרדצ"ש זצ"ל

מצומצמים היו, לא יכולה היתה למלאו.
ר' דוד היוק את יהודי ירושלים ברוח ובמידת היכולת גם בחומד
עד לכדי הסתכנות עצמית, שפעם אחת אף נסתיימה במאסד
ע"פ תביעת אחד הבנקים שהטילו עליו אישית את כיבוד
ההתחייבויות הצבדיות של המוסדות שבפיקוחו, מאסד
שנסתיים רק לאחר שאימו שנתמנה בפי הכל הבאבא מאטיל,
הזעיקה את כל גדולי ישראל בפולין עם שזפה בהם על שהם
מחשים בשעה שר' דוד שהעולם מתקיים בשבילו נתון
במאסד.
ר' דוד שהיה מן העניקים המעניקים חמה בקומתם לא הצטנף לו
בפינתו ועסק בתורתו והסידותו, אלא נטל על כתיפו את
מעמסת הנהגת יהודי ירושלים בכלל, והנהגת עדת החסידים
בפרט בחומד וברוח ומתוך מבטו מרחיק הראות, צורכי ציבוד
אלו שנטל על שכמו לא הפסיקוהו מאותה עובדת ה' מופלאה
שרק אפס קצה נגלה לעיני בני הבית וכל כולה נותרה עלומה
ומסותרת מעיני השוופות של הציבור הירושלמי המעולה
שטביעת עינו היתה לשם דבר.
שח הגה"ח ר' שלמה בידרמאן זצ"ל שפעם אחת בימי ילדותו
שיחק או הילך לתמוה ברחובי של העיר העתיקה בירושלים,
והנה דודו הרדצ"ש יוצא מביתו. משהבחין בו קרא לו: אני הולך
אל ה"בטק" השוק המרכזי של העיר שבין החומות לך עימי.
כילד שהיה תדיר בבית דודו נענה מייד להזמנה, והנה בעודו
הולך למחוז הפצו הילכו מאחריהם שני ילדים יהודיים ואחד
מהם פנה לחבירו בשמו - דוד, ר' דוד הסב מיד את ראשו
לאחור ושאל את הילד מה הפצו ממנו, נזכר ר' שלמה בתמיחה
שתמה באותה שעה וגם נתן לה פתחון פה בפני דודו: היתכן?
ומי לך קורא הילד בלי כל תואר שני בבוה, בודאי לחבירו הוא
קורא! השיב ר' דוד באותה תמימות רוויה ענוה שעמדה לו על
אף הכמתו המפליגה ומאין לי לדעת זאת, שמעתי שילד יהודי
קורא מאחרי דוד הרי בודאי לי הוא קורא...
המשך בעמ' ג

הגדול וליהנות מהנאותיו. פעם אחת פגשו מי שפגשו בויתא
הבירה ונכנס עימו למסעדה, הצעת המלצר כי יאכלו
תפרושי בשרי השיב מנדל בלאו מוחלט ותקף, תמה עליו
אותו יהודי: וכי מאימתי פרוש אתה מאכילת בשר? השיב
אותו מנדל: לא שמיר אני מבשר ומידוע לך באוכלין
ובמשקן איני מן המהדרין שבמהדרין, אלא שבשר זה איני
יודע בגשדותו ומדור רבי עליו, וכוננם של לילות שבת
שעשיתי ליד שולחנה, שיחותי ששוחח עימי עולות מזכרון
הימים, ופשוט איני מסוגל לאכול מאכלות אסורות, כי כל
פעם שמתפתה אני להנאה אסורה מיד צפה לעיני דמות
דיוקנו.
בידושלים של אז היו גם יהודים פשוטים שבלטו בגסותם
בנוף הירושלמי שמלו אפוף קדושה וטהרה, אך תשומת
הלב של ר' דוד - כך תסם "ר' דוד" כפי שהכל קראו בשמו
מעשה חיבה ואהבה - העניק להם עמדה בינם לבין
התדרדרות ר"ח ליוון מצולה של התמכרות לחטא.
ר' דוד היה מעורב בכל הקשור להגנה על חומות הקדושה
של עיר הקודש ובימים של ועף והתמטטות מוסדות עולם
כשמסביבם היום הסער והטומאה לסוגיה למן המסיון
שבקש לטוש ציבורינו על ירושלים היהודית, תוך ניצול
עניים ורישם של יהודי ירושלים שפת הלחם חסרה מפיהם,
עד לפרוקי על שמאחינו בני ישראל, שגם הם ביקשו
להשתמש באותו מחסור שהיהדות הנאמנה שמשאביה

הרה"ק מרן הרדצ"ש נשא את עולם של יהודי ירושלים,
כאשר ישא האומן את היונק, ועל משמרת קדשה של
ירושלים עיר הקודש והמקדש עמד כצור איתן. בדרכו
המייוחדת לו גדלו עדרים עדיים, דורות של יהודים
והסידים ותיקים, ידלי שמים מופלגים וכל זאת מבלי אשד
יאמר דברי תורה אף לא בשולחנותיו הטהורים, אשר בהם
סיפר מעשי צדיקים, שזחה עם באי שולחנה על הא ועל
דא בהווית העולם, ועל פשר מונותיו עמדו רק לאחר
תקופות זמן ארוכות.
שח הגה"ח ר' שלמה בידרמאן זצ"ל בנו של הרה"צ ר'
יהמיאל יוסף זצ"ל אחיו הצעיר של מרן הרדצ"ש ובנו
של הרה"ק מרן רבינו אלעזר מנדל זיע"א שהיה שרוי תדיר
בבית דודו מרן הרדצ"ש ובבית בנו וממלא מקומו מרן
הרה"ק הרש"ן, ועמו שמורים וזרונות רבי ערך מאותם
גדולי עולם אשר זהרו ככוכבים בשמי ארץ הקודש:
מעשה ביהודי שאם אין זכרוננו מטעינו שמו והניכיתו היה
מנדל זיגער מכער, אותו מנדל זיגער מכער לא היה בדוקא
מיוק העליו... איש פשוט והמוני היה, מאותם אנשים
שאינם מדיירים מעצמם הנאה של כלום ואינם מקפידים
אם יראו עולמם בחייהם.
פעם אחת בשולחן השבת של מרן הרדצ"ש תמהו רבים
מן הבאים על דו שיה מוזר בין הרבי לבין אותו מנדל
שישב לו אצל השולחן, דו שיה זה התנהל בשפת
הישמעאלים והקיפה את העולם כולו ואת הוויתו ונמשך
עת ארוכה, הכל ראו כן תמהו מה לו לרבי שהיו משיח עם
איש המוני ופשוט כ"כ ומקדיש לכך עת מרובה וביום
הישב וליד השולחן הטהור ובשפת הישמעאלים, ברבות
הימים הורגלו הכל לשיחות הממושכות חסרות הפשר.
אותו מנדל שכאמור לא העסיק עצמו בתעניות וסיוגים,
נסע הגה"ח ואולי לא רק פעם אחת לראות את העולם

מסעדות
נעלה את ירושלים על ראש שמחוקן

בית שבת ובחירה לחיית על כל הסובב אפסלו
פשוט וקסם ליתן לך את החיוב
לכל הסובבים לחיות את קרובי ארצנו
הוא להשתתף בשמחת סלחת בניו הרבים

המל המולד והמולד
אחד יחזקאל
בבית שבת ובחירה לחיית על כל הסובב אפסלו
פשוט וקסם ליתן לך את החיוב
לכל הסובבים לחיות את קרובי ארצנו
הוא להשתתף בשמחת סלחת בניו הרבים

שתיקתם כבודית לליל טוב וכנסת סוכה ושמחת
ביום שפשוט יום שמכיל בו ימי טוב ורשית נפיש - ודך
לסוף לליל טוב ורשית נפיש - ודך
יה אלקינו ואלך שוק לא יפסד ולא יפסד ידך
יום שפשוט יום שמכיל בו ימי טוב ורשית נפיש - ודך
בבית שבת ובחירה לחיית על כל הסובב אפסלו
פשוט וקסם ליתן לך את החיוב
לכל הסובבים לחיות את קרובי ארצנו
הוא להשתתף בשמחת סלחת בניו הרבים

יום טוב
בבית שבת ובחירה לחיית על כל הסובב אפסלו
פשוט וקסם ליתן לך את החיוב
לכל הסובבים לחיות את קרובי ארצנו
הוא להשתתף בשמחת סלחת בניו הרבים

עלה המוות בחלוננו

קהל עדת לעלוב הורדי כנחל דמעה, אל תחני פוגת לך

כי גדול כים שברנו מי ירפא לנו

המומים ומוזעזעים עד רדוכה של נפש מהשבר הגדול אשר השברנו, בהלקח מעמנו בחטף ובדמי ימי, ידידנו מחשובי ויקירי אנש היקר שבוערין ואהוב על הכל, נעים הליכות וזך המידות, גומל חסדים ומטיב עם הבריות, מעמודי התווך בבית מדרשנו בבי"ב, דבוק ומקושר לרבוה"ק, נודרך ביטורים קשים ומרים וקילבם באהבה ובדומיה

הרה"ח ר' פנחס מנחם זאננענפעלד ז"ל

בן יבדחלמ"א הרה"ח ר' מרדכי אייזיק זוננפלד שליט"א
הלוייתו התקיימה בבית מדרשנו בבי"ב יום שני י"א אלול תשפ"ג ונשמן בהר הזיתים.
תלמוינו למשפתו החשובה שתיחו ובפרט לבניו היקרים והנעלים בחורי אנש מקושרים בלוי"ח לחצה"ק, ה"ה
החתן אהרן יחזקאל הי"ו הבה"ח יוסף חיים הי"ו הבה"ח שמעון הי"ו
בעל הרחמים ירפא שברנו, ומי שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די ובלע המוות לנצח
ומחה ה' דמעה מעל כל פנים אמן.

קהל עדת חסידי לעלוב בכל אתר ואתר

להתנהג במדה טובה ולהיטיב לזולתך ולעשות צדקה וחסד, והשגה עצמה
מן הברכות היא. (תפארת ישראל)

כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאכלנו התולעת (כה, לט)
רמזה לנו התורה כזה כי עיקר הוא התפילה בעיקבתא דמשיחא ולא
המדרש הוא העיקר אלא המעשה,
לואת אפי' שעי' התפילה לפעמים מבטל מן התורה, אל ישגח על זה כי
עיקר העבודה הוא התפילה, והנה דרשו חז"ל על קרא כרם זלות לבני אדם
אלא כי יש אשר יחננהו ה' כהן ועושר ורב
טובות, אבל אין לו השגה איד להתנהג עם
עושרו וטובו, אבל זה ברכה,
לכך ובאו עליך כל הברכות האלה, העיקר הוא
והשיגך לשון השגה, שיהיה לך גם השגה

להתנהג במדה טובה ולהיטיב לזולתך ולעשות צדקה וחסד, והשגה עצמה
מן הברכות היא. (תפארת ישראל)

כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאכלנו התולעת (כה, לט)
רמזה לנו התורה כזה כי עיקר הוא התפילה בעיקבתא דמשיחא ולא
המדרש הוא העיקר אלא המעשה,
לואת אפי' שעי' התפילה לפעמים מבטל מן התורה, אל ישגח על זה כי
עיקר העבודה הוא התפילה, והנה דרשו חז"ל על קרא כרם זלות לבני אדם
אלא כי יש אשר יחננהו ה' כהן ועושר ורב
טובות, אבל אין לו השגה איד להתנהג עם
עושרו וטובו, אבל זה ברכה,
לכך ובאו עליך כל הברכות האלה, העיקר הוא
והשיגך לשון השגה, שיהיה לך גם השגה

פנינים לפרשה

ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך (כה, ב)
ויש לדייק אם יבואו עליך כל הברכות ממילא
מובן שישגך, אם כן למה לי מלת והשיגך,
אלא כי יש אשר יחננהו ה' כהן ועושר ורב
טובות, אבל אין לו השגה איד להתנהג עם
עושרו וטובו, אבל זה ברכה,
לכך ובאו עליך כל הברכות האלה, העיקר הוא
והשיגך לשון השגה, שיהיה לך גם השגה

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

כוס של ברכה
בשמחה רבה בערך בפרט מילא טבא, לירדנו היקר תודע לתפארה, החשוב ותומדו, לכל העולות בעומ המידות, לו עשר דיות ולבו כל הוזה לחטיב לכל
אחר, ויאתה הוופת לפני, וסמו הוק לפני, לבו ער וחסד לך קדשו, כסיון מרן ובחירה נפיש, ודבוק ומקושר בלוי"ח לתמן רבנו שלט"א, ה"ה
החתן המופלג בתו"ש ה"ר אהרן יחזקאל זוננפלד הי"ו בן ירדנו מבולת בשבת ושמחת הרה"ח ר' **פנחס מנחם זאננפלד**
ליל שבת נישואו עב"ג הח"ח שתיח לפרט ובושעטנו
תה וא ברכותנו לאשר עשרת, שתבה בת נאמן לשלם ולתפארה, מהדרטו הסודוה של כ"ק מרן רבינו זיע"א, וביתך בהבנות יצין ופרח מאן אדרת,
וזכרה להמשך במעשי ידך, ולהבנות ולחטיב עם אחרים כמות נפשו, ותמרו נספר תולדות נאר ארץ שמועטן אין אבונת אודישע סמחה שטענדר,
כ"ד יצק פנקוס משתתף בערכוס ארץ ארץ אלה - וקרית כמ תתן וצ"ח כ"ח קודש

הוצאת בנדבת
האשה החשובה רודפת צדקה וחסד מרת
שטיינפעלד תחי' ומשפ" - בארא פארק -
ארה"ב
~ **לעילוי נשמת** ~
בעל ראש המשפחה אביהם היקר והנעלה,
עיני בדרכיו וחסיד במעשיו, תורה חסידות
ויר"ש היתה כל מגמתו, מאיר פנים לכל אדם
והודך צדקה וחסד, איש האשכולות, אהוב
למעלה ונחמד למטה, מחשובי ויקירי אנש,
==
הרה"ח ר' **משה יוסף ז"ל** בן הר"ר **שלמה**
מאיר ז"ל שטיינפעלד
שנודרך ביסודים וקובילב בארבה ונפטר ביום
כ"א אלול תשס"ח. תנצב"ה

לעילוי נשמת
איש חם וישר ונעים הליכות,
מוקיר תורה ורחים רבנן, קבע עיתים
לתורה במס"י, שימש כש"י בימים
הנוראים בבית מדרשיו שבבארא
פארק, דבוק ומקושר היה בלוי"ח
למרן אדמו"ר זיע"א הרה"ח ר'
אברהם מנחם ב"ר מאיר ז"ל
אילאוויש ה' ניקום דמו

נגדע בדמי ימיו, נוצה בדמיה, באסון
התקפת בניני התאומים הכבד
הנורא.
ביום המר והתמרה ג' דסליחות כ"ג
אלול תשס"א.
ת נ. צ. ב. ה.

ברכת מזל טוב
ידידנו היקר הרה"ח ר' **איתן אשכנזי** הי"ו
להגל שמחת נישואי הבת בשעטנו"צ

לעילוי נשמת
ר' **צבי בן הר"ר אהרן ז"ל מאיר**
נלב"ע י"ט אלול תשנ"ו ללא וי"ש"ק. ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
הגה"צ רבי **אריה לייב בהר"ה ז"ל** יצחק סמחה
זצוק"ל
בעמ"ס "לב הארץ" על ש"ס וש"ע
נלב"ע י"ט אלול תשמ"ט ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
ידידנו היקר הרה"ח ר' **פנחס סמחה גולדברג** שליט"א
ולבנו הרה"ח ר' **משה**
להגל שמחת אידיסי הנכד - הבן במז"ט

אנא הרבו בתפילה על מרת **אלטע עטיל בת בלומא**
ניטל לרפ"ש ואויבות ימים ושנים טובות

אנא הרבו בתפילה על מרת **אלטע עטיל בת בלומא**
ניטל לרפ"ש ואויבות ימים ושנים טובות

אנא הרבו בתפילה על מרת **אלטע עטיל בת בלומא**
ניטל לרפ"ש ואויבות ימים ושנים טובות

אנא הרבו בתפילה על מרת **אלטע עטיל בת בלומא**
ניטל לרפ"ש ואויבות ימים ושנים טובות